

Nr 931

Av herr **Tistad** och herr **Petersson, Erik Filip**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till förordning om mervärdeskatt, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1186 i Andra kammaren)

Mervärdeskatten är avsedd att vad beträffar konsumtionen bli en generell verkande skatt. Undantagen från skatteplikt bör därför vara så få som möjligt och föranledas av skattetekniska skäl.

Undantaget för fartyg och luftfartyg i 8 § punkt 1) i den föreslagna förordningen är av allt att döma inte grundat på skattetekniska skäl. Frånsett livräddningskryssare och lustfartyg av mer än 20 tons netto-dräktighet är det här fråga om transportmedel med yrkesmässig användning för vilka skatten får avlyftas. Ett skäl att likväl bibehålla bestämmelserna om skattefrihet kan möjligen vara att det i fråga om objekt med stora värden kan vara praktiskt att slippa erlagga en skatt som omedelbart skall avlyftas. Detta gäller emellertid inte endast fartyg och luftfartyg utan dyrare investeringsvaror över huvud taget.

Även om man med nyss angiven motivering kan godtaga undantag från skatteplikt för fartyg och luftfartyg i allmänhet finns det ingen anledning att fördenskull medge skattefrihet för lustfartyg av mer än 20 tons nettodräktighet.

Det kan också starkt ifrågasättas om det verkligen föreligger skäl för att från skatteplikt undantaga delar, tillbehör och utrustning till fartyg och luftfartyg. Vid yrkesmässig användning föreligger ju också här avlyftningsrätt. Uttrycket "utrustning" är nytillkommet och såvitt bekant ingenstädes definierat. Man kan därför befara vissa tolkningssvårigheter. Det allvarligaste är dock att bestämmelserna sådana de utformas i förslaget kan ställa säljaren, som är ansvarig för om skattedebitering oriktigt underlåtes, inför vanskliga avgöranden. I praktiken måste det vara mycket svårt för en säljare — det kan vara en vanlig järnhandel — att bestrida en köparens påstående att ett inköpt båttillbehör är avsett att användas i en av honom ägd fiskebåt fastän det i själva verket skall användas i en lustbåt. Förslaget konserverar här en olägenhet som varit förenad med tillämpning av reduceringsregeln för investeringsvaror i den nuvarande varuskatteförordningen, nämligen att skattedebiteringen göres beroende av säljarens bedömning av köparens förhållanden.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,
att riksdagen, med ändring av vad som föreslås i proposition nr 100, måtte besluta
dels att 8 § punkt 1) förordningen om mervärdeskatt skall ha följande lydelse:

1) fartyg för yrkesmässigt fiske, bogserbåt, livräddningskryssare samt del, tillbehör och utrustning därtill, annat fartyg med nettodräktighet av minst 20 registerton, dock icke lustfartyg, ävensom luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran,

dels att anvisningarna till 8 § sagda förordning skall ha följande ändrade lydelse:

Undantaget för — — — skattepliktig vara.

Undantaget för — — — detta ändamål.

Undantaget för livräddningskryssare samt del, tillbehör eller utrustning därtill gäller endast fartyg som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne samt del, tillbehör och utrustning som säljes till sådant fartygs ägare eller införes till landet för dennes räkning.

Undantaget för — — — av butiksva.

Undantaget för — — — varje vecka.

Undantaget för — — — hemvärnets verksamhet.

Stockholm den 23 april 1968

Eskil Tistad (fp)

Erik F. Petersson (fp)
